

Dosarul nr. 2ra-2369/18

Prima instanță: Jud. Chișinău, sediul Râșcani (S. Vasilache)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (N. Traciuc, I. Țurcan, L. Pruteanu)

Î N C H E I E R E

5 decembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul:
judecătorii:

Valeriu Doagă
Tamara Chișca-Doneva
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Victor Miron,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Victor Miron împotriva
Instituției Publice „Agenția Servicii Publice” cu privire la contestarea refuzului de
angajare, obligarea încheierii contractului individual de muncă și încasarea despăgubirilor,
împotriva deciziei din 26 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins
apelul declarat de către Victor Miron și s-a menținut hotărârea din 20 martie 2018 a
Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani,

c o n s t a t ă :

La 23 mai 2017 Victor Miron, a depus cerere de chemare în judecată împotriva
Instituției Publice „Agenția Servicii Publice” cu privire la contestarea refuzului de
angajare, obligarea încheierii contractului individual de muncă și încasarea despăgubirilor.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, în baza contractului individual de muncă
nr. 4693 din 11 aprilie 2011, a fost angajat în funcția de șef al Direcției juridice și
reglementări în cadrul Întreprinderii de Stat „Centrul Resurselor Informaționale de Stat
Registru”, actuala Instituție Publică „Agenția Servicii Publice”. Prin Acordurile adiționale
la contractul individual de muncă nr. 4693/1 din 11 aprilie 2011 a fost transferat în funcția
de șef al Direcției juridice, reglementări și resurse umane, ulterior prin Acordul din 4 iulie
2012 a fost transferat în funcția de director al Departamentului juridico-administrativ, iar
prin Acordul adițional din 19 mai 2014 în funcția de director-adjunct al Departamentului
juridico-administrativ.

A menționat că, la data de 10 mai 2016 i s-a adus la cunoștință ordinul nr.287p privind
concedierea sa în temeiul art. art.86 alin. (l) lit. c) din Codul muncii (reducerea numărului
sau a statelor de personal din unitate) și i-a fost eliberat carnetul de muncă. Prin hotărârea
din 20 ianuarie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani nr. 2-1486/17, a fost anulat
ordinul Întreprinderii de Stat „Centrul Resurselor Informaționale de Stat Registru” nr.
287p din 10 mai 2016 cu privire la încetarea contractului individual de muncă și a fost

restabilit în funcția anterior deținută de director - adjunct al Departamentului juridico-administrativ al Întreprinderii de Stat „Centrul Resurselor Informaționale de Stat Registru”. Prin ordinul nr. 43 din 25 ianuarie 2017, directorul general al Întreprinderii de Stat „Centrul Resurselor Informaționale de Stat Registru” a dispus anularea ordinului nr. 287p din 10 mai 2017 „cu privire la încetarea contractului individual de muncă” și restabilirea lui Victor Miron în funcția anterior ocupată director-adjunct al Departamentului juridico-administrativ. Însă, fără a fi create statele de personal (funcția anterior redusă), directorul general a determinat unilateral și ilegal alt loc de muncă într-o încăpere pe adresa: mun. Chișinău, str. Asachi, 11/1, fapt ce a fost contestat prin cererea adresată pârâtului la 14 februarie 2017, cât și în instanța de judecată la data de 2 martie 2017.

Reclamantul a explicat că, în scopul executării efective a hotărârii judecătorești, a solicitat pârâtului prin cererea din 14 februarie 2017 de a i se propune în cadrul Direcției generale juridică, resurse umane și organizare internă orice funcție de conducere (devenită vacantă, înființată) echivalentă celor exercitate anterior, iar prin cererea din 6 martie 2017, având în vedere faptul demisiei din data de 3 martie 2017 a lui V. Raileanu, șef al Direcției generale juridică, resurse umane și organizare internă, a solicitat aprobarea transferului din funcția care a fost redusă de director-adjunct al Departamentului juridico-administrativ în funcția de șef al Direcției generale juridică, resurse umane și organizare internă, pentru suplinirea căreia și-a exprimat acordul. Însă, prin răspunsul nr. 01 /M -133/17 din 24 martie 2017, cererea din 6 martie 2017 privind transferul în funcția de șef al Direcției generale juridică, resurse umane și organizare internă a fost respinsă din motiv că, în această funcție la data de 10 martie 2017 a fost transferat Alexei Ușurelu.

În opinia reclamantului, pârâtul i-a refuzat neîntemeiat și ilegal angajarea prin transfer în funcția de șef al Direcției generale juridică, resurse umane și organizare internă, or, conform art. 47 din Codul muncii, este interzis refuzul neîntemeiat de angajare la serviciu.

A precizat că, în conținutul refuzului nr. OI/M-133/17 din 24 martie 2017, pârâtul nu a menționat careva motive întemeiate de necorespondere cerințelor funcției pretinse, or, astfel de temeuri nici nu există, deoarece are studii superioare corespunzătoare postului de muncă, este licențiat în drept, cu o vechime în muncă de specialitate de aproape 20 ani, dintre care 5 ani la întreprindere în funcții de conducere, anume a acestei subdiviziunii interne a întreprinderii responsabile de compartimentul juridic, management al personalului, secretariat. Pe lângă faptul absenței cărorva obstacole de suplinire a funcției devenite vacante pe criteriu de calificare, profesionalism, experiență în specialitate și în funcții de conducere, pârâtul avea obligația legală de a accepta cererea depusă și în temeiul altor norme juridice, decât cele ale Codului muncii.

A afirmat că, este o persoană cu dezabilitate medie din copilărie, confirmată prin certificatul EM nr. 528479 din 12 noiembrie 2009, eliberat de către Consiliul Republican de Expertiză Medicală a Vitalității și beneficiază de drepturile și garanțiile suplimentare prevăzute pentru această categorie de cetățeni.

Reclamantul a susținut că, pârâtul prin acțiunile sale nu doar a încălcat prevederile imperative prevăzute de art. 10 alin. 2) lit. b) și d), art. 47, art. 49 alin. (1) lit. d 1), art. 56, 68 alin. (2), 74, din Codul Muncii, ci și obligația ce rezultă din prevederile art. 34 alin. (4) din Legea nr. 60 din 30 martie 2012, conform căruia, angajatorii, indiferent de forma de organizare juridică, care conform schemei de încadrare a personalului au 20 de angajați și

mai mult, creează sau rezervă locuri de muncă și angajează în muncă persoane cu dezabilități într-un procent de cel puțin 5 la sută din numărul total de salariați.

Astfel, pârâțul prin acțiunile sale ilegale, motivate formal prin transferul în funcția vacantă a lui A. Ușurelu, nu a justificat în nici o modalitate inacțiunea de a propune alternativ funcția deținută anterior de către A. Ușurelu de șef al Direcției juridice și reglementări, post de muncă la fel exercitat de către el anterior, în care a fost promovată o persoană pe criterii politice, deși o astfel de opțiune a fost prezentată de către sine în cererea din 14 februarie 2017.

Reclamantul Victor Miron a solicitat recunoașterea ilegalității refuzului Instituției Publice „Agenția Servicii Publice” din 24 martie 2017 de angajare prin transfer în funcția de șef al Direcției generale juridică, resurse umane și organizare internă; obligarea încheierii contractului individual de muncă pentru suplinirea funcției de șef al Direcției generale juridică, resurse umane și organizare internă, începând cu data de 10 martie 2017 și obligarea la plata despăgubirilor pentru perioada începând cu data de 10 martie 2017 și până la data emiterii hotărârii judecătorești, în cuantumul diferenței salariale.

Prin hotărârea din 20 martie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, acțiunea depusă de către Victor Miron a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 26 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de către Victor Miron și s-a menținut hotărârea din 20 martie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani.

La data de 19 septembrie 2018, Victor Miron a declarat recurs împotriva deciziei din 26 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

În motivarea recursului a indicat că, consideră decizia instanței de apel ilegală și pasibilă de a fi casată din considerentele ce urmează. Instanța de apel a examinat superficial temeiurile și motivele de drept invocate în cererea de apel, nu s-a expus asupra unor argumente, iar astfel a omis intenționat dezbaterea încălcărilor de ordin juridic admise de către prima instanță, atât în privința aprecierii temeiului de drept al acțiunii, aprecierii probelor cât și referitor la aplicarea corectă a normei de drept material raportului juridic litigios.

În drept, recurentul și-a întemeiat cererea de recurs în baza dispozițiilor art. 4 alin. (2), 20 alin. (1) și 120 din Constituție, art. 6.1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, art. 33, 34 alin.(4) din Legea nr. 60 din 30 martie 2012 privind incluziunea socială a persoanelor cu dezabilități, art. 5 lit. k), 8, 9 alin.(1) lit. n), 10 alin.(2) lit. b) și d), 45, 47, 49 alin.(1) lit.d¹), 56, 68 alin. (2), 74 din Codul muncii, art. 5, 16, 94-96, 166-167, 432 alin.(2) lit. a) și c), 432 alin.(4), 445 alin.(1) lit. b) din Codul de procedură civilă.

A solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

Prin referința depusă la data de 27 noiembrie 2018 Instituția Publică „Agenția Servicii Publice” a solicitat ca recursul declarat să fie respins.

Conform art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 26 iunie 2018, dar careva date despre recepționarea acestora de către recurent la materialele cauzei lipsesc.

Astfel, recursul declarat la data de 9 septembrie 2018, este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Victor Miron, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, completul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85).

Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi

conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de către Victor Miron, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Victor Miron.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Valeriu Doagă

judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Nicolae Craiu